

טחול וכישלון

שוב לְבַשְׁתִּי הַפּוֹךְ
אֶת הַנֶּפֶשׁ
כָּכָה שֶׁהִתּוּיָת
מִתְנוֹסֶסֶת,
כָּכָה שֶׁכָּל אֶחָד רוֹאֶה
אֵיךְ הַפְּנִים בְּחוּץ וְהַחוּץ – קְרִבִּים
אֵיךְ תּוֹכִי וּבְרִי נִלְכָּדִים בְּעֵין
אֲנִקֶת תַּחְנוּן

לְבַשְׁתִּי הַפּוֹךְ

וְעַד שֶׁלֹּא תִגִּידוּ:
סְלִיחָה, גִּיבְרַת (אוּ מוֹטָב: עֲלָמָה)
הַחֲנוּת שֶׁלְךָ פְּתוּחָה,
וְעַד שֶׁלֹּא יֵאָרַע פֶּתַע
דְּאוּס אֶקֶס מִשְׁהוּ –
מִשְׁפְּרִיץ מִמְּנֵי כִּיס הַמָּרָה
יְשִׁישוֹת קְרוּמִית
שֶׁהַפְּנִים יִפֶּה לָהּ.

מֵהֲזֶה, גִּיבְרַת, כֹּלֶךְ נִגְרַת,
מִנְשֻׁבַת בּוֹעוֹת לְעֵנָה, מִנְמֶסֶת
מִכְאוּב תַּחַת שָׁמַיִם
בְּלִבּוֹל וְרִשׁוֹל, לְכִי תַחֲלִיפִי,
תּוֹכְךָ בְּחוּץ, וּבְרֶךְ – מַעִים

מטען חורג

בְּשֵׁל לְקוּי
בְּכַח אֲשֶׁה
לֹא מָלוּ אוֹתִי
בְּגִיל הַמִּלָּה
מֵאֵז מִשְׁתַּלְּשֵׁל לִי
בֵּין הָרַגְלִים
גְּדוּל
עֲנַבְלִי
דְּגִדְגָן תּוֹעֲפּוֹת
אֲשָׁכוּל פֶּטֶל סְמוּק
שְׁלֵחוּפִית יִלְלוֹת
מִטְלֵטֵל
עַל כָּל שִׁיעַל
עָגֵל, מִסְתַּרְבֵּל.
בְּגִלְלֵל שְׁלֵא מָלוּ
אֵין לִי מִלָּה
יֵשׁ לִי פֶטֶל
רַב חֶשֶׁק עֲנָק
אֵין מוֹשֵׁל
מִתְהוֹלֵל
כָּל גּוֹפֵי מְאֻלָּחֵשׁ
פֶּלְחָן סֶגֶד
הִנֵּה אֲנִי עֶבֶד
לְפֹת עַל
מִצְפֵּן, קֶלְמֵנְטִינָה
חִישָׁה
זֶפֶק מִין
מִתְנַטֶּפֶת
אֲשֶׁה